

i en forfulket eller i en overanstrengt Tilstand, hvad skal Politimesteren da gjøre? Skulle Districterne da bøde? Det er jo da godt, at idag det Forslag af det ærede Udvalg gik igjennem, som forrige Gang strandede paa Ministerbænken, saa at der da nu ikke ved denne Lov er noget videre Frihedstab at befrygte uden for dem, der altid maae bøde med Kroppen, men det er dog langt fra, at jeg derved paa nogen Maade kan forsone mig med Loven, og jeg skal til Slutning endnu engang, idet jeg tilraader at forkaste hver Linie af den, udtrykke min Forundring over, at den høitærede Minister kan antage det enten for en Belfærds- eller en Væresag at faae denne Lov — der dog aabenbart er mod Thingets, ja mod begge Things Ønske — drevet igjennem, hvad der dog til alle Tider og Dag for Dag klarere vil blive indseet at være en stor Daarlighed, fordi det ikke er andet end et Mennefskeplageri under Paaskud af Dyrplageri, og det er det, den menneskelige Lovgivning af al Tids skulde stræbe at forhindre, idet Menneskene skulle indsee, at Alt, hvad der er høiere eller lavere end Mennesket, er enten for høit eller for lavt til at kunne beskjærmes ved borgerlige Straffelove.

Da ingen Flere begjærede Ørdet, fattes Lovforslaget, efterat være blevet oplæst i den Skikfelse, det ved de foregaaende Afstemninger havde erholdt (see Anhanget), under Afstemning og ved toges med 64 Stemmer mod 12, og bliver altsaa at tilbagefende Landstthinget.

Man gik derpaa efter Dagsordenen over til 3die Behandling af Forslag til Lov om Pension for Prof. C. R. F. Maribo (2den Behandling findes i Tidenden Nr. 111 Sp. 1759 ff.).

Følgende Ændringsforslag var stillet:

Forslag af H. M. Petersen, Johansen, L. Hansen, A. Larsen, J. Jørgensen, R. Olsen, Lundgaard, Meisler, J. F. Peterfen, Zahle, Tscherning, Condrup, Juncker, Rugaard, Andreassen:

I Udkastets sidste Linie forandres „1200“ til „800“.

Ændringsforslaget og Lovforslaget fattes under Æt under Forhandling.

Rugaard: Det er blevet gjort gjældende her i Salen, saavel fra den høitærede Undervisningsministeren som fra flere Medlemmers Side, at den Mand, med Hensyn til hvem dette Lovforslag er indbragt, har et Slags Berettigelse til at faae denne Pension af 1200 Rd. om Aaret. „Han har“ — staaer der i Motiverne til Lovudkastet — „grundlagt og i 22 Aar med megen Dygtighed bestyret en anseelig Realskole her i Staden, og“ — siges der for det Andet — „ikke skyet nogen Dpoffrelse for at sikke denne Skole kyndige Lærere“. Jeg skal visseelig ikke forsøge paa at bestride hverken denne Mand's Dygtighed til at bestyre en privat Skole, eller den Dpoffrelse, han har vliift for at sikke Skolen kyndige Lærere, men det forekommer mig dog ikke, at den Omstændighed, at 47 af hans Elever ere blevne optagne i den militaire Høiskole, 60 af dem paa Landcadetacademiet og 66 paa Socadetafademiet — saa at der altsaa ialt i Løbet af 22 Aar er optaget 173 Elever fra hans Skole i forskellige militaire Dannelsesanstalter — er et saa overordentligt brillant Bidnesbyrd om hans Dygtighed som Skolebestyrer. Dette kan altsaa ikke efter min Mening tjene som nogen særdeles stor Anbefaling for hans Pensionering af Staten med 1200 Rd. om Aaret, og heller ikke kan det tjene til hans Anbefaling, at han aldrig, saavidt vides, har udstedt noget aarligt Examen'sprogram, og altsaa ikke har givet nogen offentlig Underretning hverken om Planen for, eller om Gangen af Undervisningen i hans Skole, jeg skal imidlertid ikke indlade mig paa at undersøge, hvorfor han ikke har gjort det. Men, siger man, Professor Maribo har „ikke skyet nogen Dpoffrelse for at skaffe sig kyndige Lærere til sin Skole.“ Ja, dette kan vistnok siges til hans Berømmelse, man kan endog gjerne lægge til, at han stedse har vliift sine Lærere en særdeles forekommende og human Behandling, men det kan, forekommer det mig, heller ikke berettige ham til at faae Pension af Staten; thi han har jo tildeels selv høstet Frugten af sin Dpoffrelse og sin Humanitet mod Lærerne, da